

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

Número

de pràctica Data Assistència

Nom de l'activitat

Objectius

Desenvolupament

Avaluació

EDAT

COM M'HE SENTIT QUAN ESTAVA REALITZANT L'EXERCICI

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Una de les avaluacions més ràpides que hi ha o més bones és la de preguntar a un nen el nom dels seus companys o d'algún puntualment.

Altra forma de avaluació és la de mirar la conducta de el nens davant de els seus companys, com reacciona...

- Perdre la timidesa
- Passar una bona estona amb els companys o gent
- Exercitar la memòria
- Conèixer el nom dels meus companys
- Perdre la por davant del grup
- Conèixer el nom dels companys

En aquesta dinàmica de grup, es poden trobar dos parts, la primera és la de ficar el nom propi de cadascú en un paper i penjar-ho en alguna part del nostre cos.

La segona part és la d'estar en un lloc ample i gran sense obstacles, on tothom es fica en rotllana i comença una persona la dinàmica. Llavors aquesta persona ha de dir el seu nom, el següent a de dir el del company i el seu, el tercer dir el nom dels dos primers i el seu i així fins acabar on l'últim diu el nom de tota la gent i el seu.

Aquesta dinàmica de grup és bona per un principi de curs, on pot haver-hi gent nova o no es coneixen entre ells i serveix molt per trencar el gel, en un principi, per a que la gent aprengui el nom de els seus companys...

Jo sempre que faig una dinàmica de autoestima, sempre surts bé, perquè jo crec que són de les millors dinàmiques que poden haver, ja que treus un profit a l'acte i que ho necessites, sempre hi ha moments a la nostra vida que desitgem que algú ens digui una cosa bonica o que ens faci un regal, que ens faci feliços o ens digui virtuts de nosaltres. Jo m'he sentit molt bé.

A partir de 5 anys

Elements a fixar-nos poden ser coses com desitjos que demanen, si són materials o no, són coses necessàries o innecessàries, reaccions de la gent, com contesta la gent,....

Aquesta dinàmica és molt senzilla, però treus molt de profit a un conjunt de nois amb autoestima baixa o amb problemes. Consta de que d'un en un vaguin dient els seus desitjos, i llavors, els demés li han de concedir. Han de ser desitjos normals, res de coses de l'altre món ja que si nó no es poden complir.

- Col·laboració
- Treball en equip

- Cohesió grupal
- Pujar l'autoestima

Fer feliç a...

8

No

26 de Novembre de 2001

Al principi et trobes com amb vergonya fen la gallina, el gos o el gat al pati i tota la gent que passa et comença a mirar com si fossis boig, però al final li trobes la seva gràcia i ho fas còmode.

A partir dels 7 anys.

Els temes d'avaluació són molt fàcils, com per exemple veure els que no es troben entre ells, els últims de trobar la parella, els primers que acaben o els que s'equivoquen.

Consta de fer dos grups, i la professora ha de dir a la orelleta de cadascú n animal, on hi haurà un parell de cada grup, d'on quan dongui la senyal, tothom fent el soroll de l'animal, haurà de trobar el seu parell.

El parell que es trobi, paren i es separen fins que acaben tots els demés.

- Reconèixer sons
- Discriminar sons
- Cohesió grupal
- Treballar els sentits de l'oïda i de la vista

Els sons

7

Si Si

26 de Novembre de 2001

Al principi, com que he sigut dels primers que he sortit, no sabíem que havíem de dir o fer, intentaves passar per sota les cames, no et deixava, enganyar-lo,... i al final descobries que havies de demanar-lo de forma educada.

L'edat adequada més bona per començar més o menys és a partir dels 7-9 anys, on el nen ja pot començar a treballar aquests temes.

Alguns temes a avaluar poden ser els de com reacciona la gent, si els hi costa dir-ho de forma educada i de quina forma ho diuen, ...

Consta de fer una rotllana i ficar una persona al mig. Llavors, la professora diu a la gent que intenti passar pel mig de la rodona on és l'altra persona del mig que és qui ha de deixar passar. Els qui volen intentar passar han de demanar d'una forma educada que li deixin passar, i si no ho fan, el del mig no deixaran passar.

- Demanar les coses ben demanades

- Treballar l'educació
- Comentar la discriminació

La torre

6

Si

26 de Novembre de 2001

M'he sentit bé, he disfrutat molt de la pel·lícula per que he après molt, i a la vegada he gaudit d'un bon film. No crec que sigui tan mala idea que ens faguin a classe veure vídeos d'aquests, ja que jo el podré utilitzar si algun dia treballo com a recurs per treballar algun tema, o per cultura general.

Jo crec que és una pel·lícula on es pot començar a veure de molt jovenet, sobre els 5 anys, ja que aquesta pel·lícula el pot fer raonar sobre el fet de les desigualtats, altres cultures, i molts elements que el poden ajudar a la comprensió de les coses que han passat, pasen i poden passar al seu entorn.

Hi ha molts temes a avaluar, però principalment es poden avaluar:

L'acte reivindicatiu, la unió, la raça, alliberament, ritus religiosos, maneres d'ensenyar, la força, la seguretat de tota aquella gent i sobretot, de ell.

És una pel·lícula la qual destaca principalment tres grans elements: la educació, la política i lo social.

Tracta de la vida d'un nen anglès que viu a la zona d'Àfrica on manen els alemanys, i ell sempre ha viscut amb gent de color i amb la seva cultura. En el moment que mor la seva mare i l'envien cap a l'internat comença a patir una gran tortura i sofriment pel fet de que els seus avantpassats i ell fossin anglesos i en aquella terra. Després de l'internat va amb Bob, un pianista que li ensenya moltíssimes coses, on després d'estar a casa seva, se'l porten cap a la pressó on troba nous amics que li ensenyen que significa la desigualtat, el racisme,... i boxegar, d'entre altres coses. D'allà, després de sortir de la pressó va a l'escola anglesa, d'on allà, troba o descobreix elements com la justícia i el pluralisme, on revoluciona a un poble negre a ensenyar als nens petits i a lluitar per una meta, i per la igualació de races i cultures.

- Defendre una terra i una raça
- Ensenyar altres cultures i races
- Reflexionar sobre la desigualtat de persones
- Recapacitar sobre la importància d'elements com la música, l'educació...
- Lluitar intel·lectual i de armes

L'avaluació d'aquesta dinàmica és de comunicació unilateral, on un parla i l'altre escolta, llavors hem de avaluar com ho ha fet el locutor, si ha donat moltes ordres, ràpides, lentes, ben donades, s'explica bé o malament...

Tracta de que es posen dos taules i dos cadires, però que sentats els alumnes han d'estar d'esquena. Llavors la professora fa sortir als dos voluntaris que han volgut fer la dinàmica, i fica en una taula, un munt de cartolines retallades en trossos petits, que junts formen una T. A l'altre taula fica altres trossos diferents, però sense que ells ho sapiguin. A l'entrar a la classe, un es fica en una taula i l'altre en l'altra. Llavors, estan d'esquenes, el que té la T feta, ha de començar a dir-li com ha de ficar les figures per a que li quedi com a l'altre, i l'altre no pot ni preguntar ni parlar, ha d'anar fent el que l'altre li diu, encara que no l'entengui. Al final, quan han acabat, es giren i comenten que han entès i com ho han fet. Aquí és on s'entabla una conversa sobre com ha

fet el locutor la seva feina i com l'oiient, ha fet la seva.

- Comunicació unilateral
- Cohesió grupal
- Confiança en els demés
- Pacència
- Habilitats

La T

10

Si

10 de Desembre de 2001

És una situació de com volessis, com si no t'aguantesis, has de confiar dels demés, i és una cosa molt difícil quan et fan coses com en aquesta dinàmica. Quan et deixen prens aire i ho deixes anar, però l'estona que estàs que et toca, pateixes una mica.

A partir de 10 anys

Factors a avaluar poden ser el de si la gent a aguantat, si responen bé davant algun obstacle, com la porten a terme, qualsevol problema, reaccions, ...

Aquesta dinàmica tracta de estant tots estirats a terra fent com una cremallera i amb les mans cap a dalt, la gent va passant per damunt dels braços que ens aguanten fins arribar al final de la cremallera.

- Confiança
- Coordinació
- Treball en equip
- Cohesió grupal

La cremallera

13

No

3 de Desembre de 2001

De com m'he sentit jo ha sigut com moltes dinàmiques on tractes la confiança, on et deixes portar pels demés, ja que no saps com podrà reaccionar l'altre davant qualsevol fet.

M'he sentit al principi amb por, com si fos una pilota, i com no, amb tensió, ja que són moments en el qual t'has de fiar dels demés.

A partir de 8 anys, ja que pel seu nivell de desenvolupament és preferiblement aquesta edat.

En un principi és una dinàmica principalment de cohesió grupal i confiança, ja que sense confiança seria molt difícil portar a terme l'activitat.

Trobo que està bastant bé, sobretot per a nens de a partir de 8 anys, ja que es tracten elements que poden ajudar al desenvolupament del nen.

- Confiança
- Coordinació en un mateix
- Coordinació en els demás
- Treball en equip
- Cohesió grupal

L'ampolla

Si

3 de Desembre de 2001

En un principi no és que sigui un problema que tan m'afecti directament com li pot arribar a afectar a una dona, però igualment, estic concienciat d'aquesta realitat i poc o molt, jo sempre he cregut que les dones (depèn de quina dona i de quin home) poden fer treballs que els i donaria mil voltes a un home. Jo crec que fa falta encara molta ajuda i que la gent es conscienciï i que no intenti continuar amb la rutina de els segles passats, s'ha de modernitzar la societat i canviar, per bé, i per tothom.

Una bona edat per començar a fer aquesta dinàmica podria estar a partir dels 8-9 anys, ja que és una edat on el nen ja està mentalment desenvolupat i té la suficient capacitat com per a raonar per si mateix.

És una molt bona dinàmica i una forma molt bona per donar una ajuda, o intentar ficar a la dona en el treball i que s'integri com una altra persona. El problema no està en els països desenvolupats, ja que més o menys, està fet, encara que li falta una mica, sinó en els països del tercer món, on la dona fa treballs molt durs, no poden fer vida social com els homes... Llavors, amb aquest conte crec que s'intenta aprofundir en el tema i que els nens coneguin la problemàtica que hi ha avui en dia, i si poden solucionar-ho, que hi fuguin, ja que és el nostre futur tot els que pugen.

Material : – 3 transparències

– 1 conte rosa Caramel

– 1 llibre de text de Maria de la Pau Joper

Aportació dels alumnes:

Transparències:

– maxisme

- la dona té part de culpa

Conte:

- tradició : apresió els pares renyen l'elefant per que no és igual que les altres elefantes
- revelació: marginació de l'elefanteta
- llibertat: igualtat

El desenvolupament d'aquesta dinàmica és molt senzilla, la professora llegeix un *Rosa Caramelo*, que tracta

d'una elefanta petita que en el seu grup, totes les elefantes són de color rosa, ja que mengen moltes plantes i flors i sempre estan tancades sense poder sortir ni embrutar-se com ho fan els elefants (mascles). Llavors, després de menjar molt i molt i no tornar-se de color rosa com les demás elefantes, totes li donen de banda fins que un dia es treu el llaç del cap i va cap un toll a jugar i embrutar-se. Al principi, totes les elefantes la miren malament, però després, fan elles el mateix, i des de llavors que entre elefants i elefantes no es troba cap diferència de color.

Tot seguit, s'obre un debat sobre la dona d'avui en dia i la que hi havia abans.

- Reforçar a la dona i donar-li la importància que se li ha de donar.
- Pujar l'autoestima de les dones
- Ser més concienciats en que la dona avui dia s'està obrint moltes portes i pot ser tan o més competent que un home
- No ser tan racista

La dona avui

3

Si

16 d'Octubre de 2001

Al principi, com molta gent de la classe, ens hem sentit una mica amb por, perduts, ja que no saps si l'altre persona et guia bé o no, si no veurà qualsevol entrebanc o si pots caure. Poc a poc vas agafant confiança, i al final, encara que no la tinguis del tot, vas tranquil·litzant-te poc a poc. Tractes o intentes treballar més els sentits de la oïda, ja que com que els sentits de la vista, que són els encarregats per desplaçar-se, estan tapats, utilitzem més els altres.

La edat recomanada per aquesta dinàmica és la de a partir de 7-8 anys

Com ja he comentat abans als objectius, un dels objectius més importants és el fet de la confiança en un mateix i en els demás, ja que si no es confia, no es pot portar a terme la dinàmica.

Aquesta dinàmica tracta de que es fan grups de dos persones, llavors, primer un fa de cec i l'altre de pigall, on el cec s'ha de fiar del seu pigall, amb els ulls tancats amb una tela.

Als deu minuts, es canvien les parelles, el cec fa de pigall i el pigall de cec.

- Donar confiança
- Orientar
- Afinar els sentits
- Tractar la responsabilitat

El cec i el pigall

4

Si

15 Octubre de 2001

Al principi com totes les coses que fas amb gent que no coneixes, et fiques nerviós, no saps de que parlar, on mirar, que fer, com posar-te, són 5 minuts que no saps que fer però recomano molt aquesta dinàmica, i dic que és bona per trencar el gel, cohesió grupal i per passar una bona estona.

Es pot començar a partir dels sis anys, menys anys no ho faria, ja que el fet d'entablir una conversació amb altra persona que no coneix és un element molt complicat per a ell, i també el nivell comunicatiu, per això recomano a partir dels 6-8 anys, on el nen pot gaudir plenament de tots els elements i fets que es volen assolir en la dinàmica.

Per mi, com l'anterior és una bona forma de trencar el gel i començar a conèixer els demés companys, ja que encara que no coneguem a ningú, amb el fet de parlar de qualsevol cosa, ja entableixes una conversació on a més a més de aprendre el nom de l'altre persona, la coneixes una mica més.

En aquesta dinàmica, tracta de fer dues rotllanes, una exterior i una interior. Seguidament, es comença a donar voltes en sentit contrari els de dintre amb els de fora i a la senyal del professor es para i cada persona a de tindre la seva parella davant. Llavors, el de fora a de parlar al de dintre fins que el professor dóna la senyal i es torna a donar voltes fins a la senyal del professor, i així fins a tres vegades. Després de fer-ho, es canvia el sentit de les voltes i llavors, la rotllana de l'interior és la que parla als de fora, també tres vegades.

Al final, es desfan els cercles i es fan grups de dos, de tres i de quatre persones, primer un ratet un, després altre i finalment l'altre.

- Perdre la por a parlar en grup
- Establir relació dins d'un petit grup
- Conèixer més en profunditat als meus companys i que els meus companys em coneguin a mi
- Passar una bona estona
- Conèixer als meus companys per poder efectuar quan calgui una bona dinàmica de treball
- Trencar el gel

El rellotge boig

2

Si

1 d'Octubre de 2001

Al principi, en aquesta dinàmica, hem trobava una mica apartat o com amb vergonya, ja que són els primers dies de classe amb gent que no conec de res, començo un curs nou... però poc a poc, i més amb mi que tinc molt mala memòria pels noms, vaig treure la vergonya i apropant-me al grup poc a poc, i a sobre, aprendre el nom de la gent.

És una dinàmica per a nens entre 6 i 10 anys i a partir d'aquesta edat (és una bona edat, ja que en aquesta edat els nens ja saben llegir). Es podria començar amb nens de 4 anys, però els objectius establerts no s'arribarien, ja que el nen de 4 anys no sap llegir i no té la ment tan desenvolupada.

La fuerza de uno

5

Si

29 d'Octubre de 2001

Em trobava molt insegur, ja que jo al ser una persona tan gran i voluminosa no se si la gent podria amb mi o podria caure al terra. Però vaig veure que fan per un gran esforç ni no va passar res. Et deixes sobre la gent, confies en ells, o en teoria si, i si responen bé, et tranquil·litzes i continues fent-ho.

A partir de 8 anys cap a dalt

En aquest tipus de dinàmica, el més important a avaluar són elements com la seguretat que té la gent, la cohesió grupal, com reaccionen quan li toquen anar a fer-ho. També es pot observar elements la tensió que porta la gent que es troba al mig, si està relaxada, la cara que fica...

Aquí és molt fàcil la dinàmica. Es fa una rotllana de 6-7 persones, on al mig s'hi troba una persona. Aquesta persona del mig es deixa caure cap a la gent de la rotllana, on la gent de la rotllana l'ha d'aguantar i empènyer cap a altre gent sense que caigui.

- Confiança
- Coordinació
- Treball en equip
- Cohesió grupal

El tossut

9

Si

3 de Desembre de 2001

La primera sensació que vaig rebre va ser la de la brutalitat, per dir-ho així, de com està narrat el conte, i la importància que arriba a tindre les imatges del conte, element essencial del conte, ja que sense ell no es faria molt.

Al principi penses molt, però després comences a parlar amb la gent i pensen més o menys com tu, i et dones compte de la diferència que hi ha a la nostra vida i entre la gent de diferents països i cultures.

La edat recomanada, en un principi, per mi és per a adolescents, però si el tinc que adreçar a nens de la primària ho faria a partir dels 10 anys aproximadament.

Per mi, és un conte del qual es pot aprofitar molta cosa, i més encara t'ensenya molt, i et recorda que no solament són Coca-Cola, ordinadors i el Gran Hermano el que hi ha a la vida, també hi ha gent que pateix molt, es mor de fred o de fam, de moltes coses, i són elements que molta gent no li dóna molta importància. Igualment, penso que és un conte més per a adolescent que per a infants, però es pot utilitzar com a eina per a treballar aquest camp.

La professora agafa un conte, que es titula *Els nens del mar* i fa una comparació en el que creu que signifiquen les coses un nen de classe mitjana i un nen de classe baixa, amb pobresa. El ric diu que per a ell una casa és una mansió que té, i per als pobres és una xabola sense portes ni aigua corrent ni res, i així va fent comparacions exagerades i pot arribar a un punt de sensibilitat de la gent.

Després s'entabla una discussió o conversa sobre el tema amb tota la gent de la classe.

- Interculturalitat
- Igualtat
- Tolerància
- No creure en el racisme
- Creure en la diversitat
- Ajudar als demés
- Ampliar la teva autoestima i ajudar o donar algun cop de mà als necessitats

ELS CONTES: Els nens de la mar

14

Si

17 de Desembre de 2001

Al principi, sembla que la professora estigui dient una cosa que no té cap ni peus, que sembla que s'hagi equivocat de papers o fins i tot que ens prengui el pel, però després t'ho pares a rumiar, i recapacites en el que a dit, i ja, en el moment que t'ensenya la imatge, ho veus tot més clar i entenedor, de tal forma com si no haguéssim escoltat el que havia dit.

Per mi, aquesta dinàmica, per la seva dificultat mental, la destinaria a nens a partir de 10 anys aproximadament, inclòs de més edat.

És un element molt important d'aquesta dinàmica, ja que es poden trobar molts elements a avaluar, ja que podem fixar-nos en elements com la forma de contestar, que contesta la gent i com ho diu, si hi ha algú que ho resol, veure si hi ha passivitat en la gent...

La professora, agafa un text, on sense dibuixos ni res, comença a llegir. Aquest text, que parla d'un que viu en una casa i gràcies a unes tisores podria tallar la música i moltes comparacions, hipèrboles, exageracions i demés coses, sembla que no tingui sentit la història, però després de ensenyar el dibuix, resulta que tot el que havíem cregut que eren exageracions, hipèrboles i demés coses, resulta que són realitat.

- Relacionar el text amb el context
- Habilitat mental i sensorial
- Pacència
- Confiança en un mateix
- Concentració

Relació text context

12

Si

10 d'Octubre de 2001

Justament ha sigut una de les dinàmiques on he sortit voluntari, i al principi et perds una mica, perquè com cadascú vol fer la seva i tu també, vas fent sense fer cas als demés. Poc a poc et fixes en els demés però encara no hi ha la cohesió que hauria d'haver, però poc a poc es va aconseguint. El problema ara és que no surt, fins que la professora treu la fitxa que falta i tot comença a portar-se a terme ràpid.

Aquesta dinàmica, pel seu nivell de dificultat, ja que s'ha de fer una comunicació no verbal, amb una forta habilitat, paciència, confiança, col·laboració i compartir amb els demés, jo no la faria fins a partir dels 12 anys.

El tema a avaluar en aquesta dinàmica és la de la actitud de la gent, ens hem de fixar en coses que fa la gent com pot ser l'egoïsme de voler fer-ho tot la mateixa persona, l'atabalament, si algú es queda atabalat o s'enfada; l'agressivitat, un element molt important, ja que pot agafar i tirar-ho tot a terra o barallar-se amb algú; la passivitat, si hi ha algú que com ja a fet el seu quadrat, no col·labora amb els demés, la precipitació...

Agafem cinc persones i la professora dóna un munt de triangles, rectangles i quadrats, amb els quals, les cinc persones, sense cap tipus de comunicació verbal, han de fer cinc quadrats perfectes i iguals.

El problema està en que la professora ha amagat un quadrat i no el dóna fins que porta la gent una estona intentant fer el joc.

Poden haver moments de tensió, poca paciència però tot es porta a terme.

- Organització
- Col·laboració
- Compartir
- Paciència
- Habilitats
- Rapidesa visual
- Respecte
- Búsqueda comunicació no verbal
- Confiança

El 5 quadrats

11

Si

10 de Desembre de 2001

En un principi no feia de jugador, solament feia de oient, però a estat bé, perquè aprens com la gent es pot dirigir o manar ordres a altres persones, si l'altre respon bé a les ordres manades...

A partir dels 10 anys.